

kan finde Sted. Jeg ser heller ikke, at der er nogen Umulighed i, at den, der er nødsaget til at sende sine Interimsbeviser, som forudsættes stemplede, ud af Landet for at faae Hovedobligationer, kunde skaffe sig Bevis for at have betalt Afgift for saa og saa stor Andel af dens Paalydende ved at gjøre Anmeldelse i Finantsministeriet. Jeg anser det ikke for en Umulighed; hvorvidt den ærede Finantsminister mener, at det lader sig gjøre, skal jeg henstille til den ærede Minister, men foreløbig forekommer det ærede Mindretals Indvendinger paa dette Punkt mig ikke at være saa slaerende, som de ere forekomne det ærede Mindretal selv.

Jeg skal dernæst gaa over til den anden Del af Lovforslaget, som handler om Forhøielse af Afgiften af Bøveler. Her har hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem været af den Ansigtspaaende, at det ikke vilde være rigtigt allerede nu at forhøie Stempelafgiften, og det dels fordi man frygter for, at det kunde indvirke forstyrrende, om ikke saa meget paa hele Bøveltrafikken, saa dog i alt Fald paa den Maade, hvorpaa det vorelsstedende og modtagende Publikum har stillet sig overfor Stempelloven af 1861, hvad Bestatningen af Bøveler angaar, og dels fordi man vilde anse det for mindre heldigt, om man ved Indførelsen af en høiere Afgift paa Bøveler vilde fremkalde en Forrykkelse i det Forhold, hvortil Bestatningen af Bøveler ifølge den nu bestaaende Lovgivning er stillet til Bestatningen af andre Gjældsbeviser. Dette sidste Moment spiller for enkelte af Udvalgets Medlemmer en større Rolle end for andre, og jeg skal navnlig for mit eget Vedkommende udtale, hvad der vil fremgaa af Udvalgets Betænkning og de stillede Ændringsforslag, at jeg under Forudsaetning af, at denne Uligghed fjernes, og at man foretager en saadan Forandring af Stempelafgiften for Bøveler og Gjældsbeviser, som ogsaa er foreslaaet i det Forslag, der findes under Nr. 13, hvilket jeg subsidiært har tiltraadt, ikke just vilde finde det saa overordentlig betænkeligt at gaa ind derpaa. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at den Forandring i Skalaen, som foreslaas i det samme Ændringsforslag, vil i Virkeligheden føre til, at samtidig med, at

Afgiften forhøies for de noget større Bøveler og ialtsaa ogsaa for de noget større Gjældsbeviser, vil Afgiften blive mindre for de smaa Bøveler og de smaa Gjældsbeviser, og det er ialtsald noget tvivlsomt for mig, om man ikke paa den Maade vilde for den mindre betydelige Pengeomsætnings Vedkommende vinde ligesaa Meget, som man tabte paa det andet Punkt for den noget større Pengeomsætnings Vedkommende. Smidlertid, mit principale Standpunkt er jo som Udvalgets Flertals, nemlig at foreslaae Lovforslagets § 9, saaledes som den foreligger.

Sager: Jeg har kun saa Ord at anføre med Hensyn til de Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg skal ikke, forsaavidt jeg ikke har kunnet gaa med Flertallet til at foreslaae en Forhøielse af Bøvelstemple, indlade mig paa at forsvare Lovforslaget; det maa jeg overlade til den høitagtede Finantsminister. Jeg har ikke kunnet finde mig tiltalt ved de Grunde, der ere anførte mod Lovforslaget, og derfor har jeg indtaget en anden Stilling. Jeg har troet det nødvendigt at drage andre Gjældsbeviser ind under Forandringen, dersom denne skal gennemføres, fordi det i saa Henseende maa være Lighed. Ved at forandre Taxten saaledes, at den kun bliver 4 $\frac{1}{2}$ pr. 100 Rd. opnaar man, at Bøveler under 100 Rd. faae et mindre Stempel end nu, da Stemple er 8 $\frac{1}{2}$. Man opnaar dernæst herved, at der ikke er noget Spring i de forskjellige Summer, og endelig troede jeg det heller ikke aldeles uvigtigt, at vor Bøvellovgivning med Hensyn til Stempelpligten var lig det Lands Stempellovgivning, som vi dog aabenbart have mest at gjøre med, nemlig Tydskland. Der beløber Stemple sig til 1 $\frac{1}{2}$ Silbergroschen for hvert Hundrede Thaler, hvilket gjør i Gjennemsnit $\frac{1}{2}$ pro mille. Naar vi nu hos os forandre Stempelpligten saaledes, at der betales 4 $\frac{1}{2}$ pr. 100 Rd., da bliver det 40 $\frac{1}{2}$ for hvert Tusinde Rigsdaler, ialtsaa en Sjette-del mindre end den Stempelafgift, der i 1869 er indført i Tydskland. Vi faae ialtsaa en mindre Stempelafgift end vor Nabo, og efter hvad jeg har erfaret fra den nærmeste tydske Plads, nemlig Hamborg, hvorfra jeg har indhentet Oplysning, skal der ikke være nogen Be-